

ชื่อสารนิพนธ์	: การวิเคราะห์เชิงวิพากษ์ชีวิตที่ดีในทัศนะของสุขนิยม กับประโยชน์นิยม
ผู้วิจัย	: นายมณฑิธร อรรถวาที
ปริญญา	: พุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต (ปรัชญา)
อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์	: พระมหาพรชัย สิริวิโร, พธ.บ.(ภาษาอังกฤษ),อ.ม.(จริย ศาสตรศึกษา), M.Phil.(Philosophy). Ph.D. (Philosophy)

### บทคัดย่อ

สารนิพนธ์เรื่องนี้ มีวัตถุประสงค์ ๓ ประการ คือ ๑) เพื่อศึกษาชีวิตที่ดีในทัศนะของสุขนิยม ๒) เพื่อศึกษาชีวิตที่ดีในทัศนะของประโยชน์นิยม และ ๓) เพื่อวิเคราะห์เชิงวิพากษ์ชีวิตที่ดีในทัศนะของสุขนิยมและประโยชน์นิยม การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ โดยการศึกษาค้นคว้าข้อมูลตำราทางวิชาการและเอกสารที่เกี่ยวข้อง จากการวิจัยชีวิตที่ดีในทัศนะของสุขนิยมพบว่า

ธรรมชาติของมนุษย์อยู่ภายใต้อำนาจของความสุกและความทุกข์ ดังนั้น การแสวงหาความสุขทางด้านกายภาพเป็นจุดหมายปลายทางสูงสุด และหลีกเลี่ยงความทุกข์ของร่างกายในตนเอง เพื่อความสุขเป็นจุดหมายปลายทางและปรารถนาความมั่นคงยืนนานที่สุด ทำให้มนุษย์ได้แสดงธรรมชาติออกมาคือ ความเห็นแก่ตัว จากชีวิตที่ดีในทัศนะของประโยชน์นิยมพบว่า ตามหลักมหัสขุเป็นการกระทำที่ให้ความสุขที่ดีที่สุดแก่ตนเองและให้ความสุขกับมนุษย์จำนวนมากที่สุด ดังนั้น ความสุขมีทั้งปริมาณและคุณภาพเป็นจุดหมายปลายทาง และไม่มีลักษณะที่พ้นโลก

จากการวิพากษ์ทั้งสองแนวคิดชีวิตที่ดีพบว่า ความสุขที่ต้องการตอบสนองต่อร่างกายของตนเองอาจจะทำให้เกิดความเห็นแก่ตัวได้เพราะว่า ความสุขเฉพาะตนเองเป็นสิ่งที่ไม่ตายตัวในสังคม และมีโอกาสทำลายข้อตกลงที่ทำร่วมกันได้ ความสุขในวัตถุควรขึ้นอยู่กับคนส่วนใหญ่ตกลงร่วมกันที่ต้องเสียสละความสุขส่วนตน และในทัศนะประโยชน์นิยมพบว่า ประชากรส่วนใหญ่ใช้อ้างสิทธิ์เหนือประชากรส่วนน้อยเพราะว่า การกระทำที่ให้ความสุขที่ดีที่สุดของตนเองและให้ความสุขของมนุษย์จำนวนมากที่สุด ซึ่งมีแรงจูงใจปรารถนาความสุขและความกลัวไม่เป็นที่พึงพอใจของมนุษย์ เพื่อแสดงทัศนะประโยชน์นิยมเป็นชีวิตที่ดีเพราะว่า เสียงส่วนน้อยอาจกลายเป็นความเห็นแก่ตัว เสียงส่วนใหญ่จึงต้องมีความสำคัญเพราะนับความสุขที่ดีที่สุดของตนเองเข้ากับความสุขที่ดีที่สุดของผู้อื่นด้วย เพื่อให้เสียงส่วนใหญ่ควบคุมความเห็นแก่ตัวซึ่งเป็นธรรมชาติของมนุษย์ ด้วยข้อตกลงที่มีประโยชน์ตนเองประโยชน์ผู้อื่น และประโยชน์ของตนเองและผู้อื่นที่อยู่ร่วมกันในสังคม